

KAMNICA pri Mariboru - kapele ,križno znamenje

1.

Rožbah, zidanica grofa D(Avernasa, kjer se je še pred kakimi 20 leti
maševalo.

Vinerje, Gortonov vinograd, kjer se še hrani mašna oprema
Bresternica na Gurkovskem, še mašujejo krški kanoniki, kadar sem pridejo
Nasproti Felleberjevem otoku na Dravi pri Kamenici, ob veliki cesti
stoji starinski križ sežidan 1.1444.

Slov.gospodar, 1.1879, 340.

KAMNICA - ž.c. sv. Martina (pri Mariboru)

1.

Cela cerkev v vsei svoji d. lgosti gotska z oporniki ob fasadi na oglih, eden tudi ob sev. steni. Zvonik v spodnjem delu tudi star. Vsi svodi vrženi dol in nad meščeni z bar čnimi (plitve kupole). Žes svod poslikan sredi 18.stol. inters. iluzionistične slikarije. V prezbiteriju napis I.S.F. Brollo popravil. Slike samo deloma plesnive.

Več čednih nagrobnih spomenikov.

Vtene neokusno marmorirane, naj se da samo en ton.

Krasni rokoko oltar i, stara prihromacija in lepe slike sr.18.stol. samo malo preperel firnež.

Tele, LX, 6.4.1923, str.l - l.

Na drugem loku od oltarja 3 črne črke I.S.F. vendar ne prvočne. Vse je bilo preslikano po Brollu. Tehnično je bila prva slikarija delana precej na suho, z vodo se izmiče prav do ometa. Čiščenje je mogoče samo na suho (s kruhom). Preslikave v gredo na suho proč: spodnja slikarija ne prenese vode. Tudi na suh se maže. Ton prvotnih slik izredno fin pastel, ohranjenega prav malo. Izgleda, da sta prvi dve kupoli pri oltarju slikani od drugega mojstra kot zadnji dve. Sv. Martin škof v gloriji v 3 kupoli ima tipičen obraz slikarja kapele sv.

Franč. Ksav. v Olimlju. Ed istega bi bilo tudi zadnja kupola, vendar obe precej preslikani pro Brollu.

Pod streho v ladji star zid vje. Nad korom obris dveh oken in omet okrog njih v šilastem loku. Zdi se, da je bila ladja gotsko obokana. Sledovi obokov

na prez iteriju. Vidijo se vrhovi zaključnih oken. Ladja ima nad juž. kapelo še ohranjen gotski zidec. Prezbiterij, ki je enako širok kot ladja je enako višo s svojim zidom, je nedvomno starejši kot ladja.

Profil na prezbiteriju na voglu

Določljivo je kažejoče le pijo izčrpano od prebiterija do ladje. Profil na voglu, kjer se prezbiterij stika z ladjo je v žlebu ležeč lev. Čer gre prvotno lice tu nazaj za ladjo, je to dokaz, da je prezbiterij stal prej kot ladja. Vidi se tudi podrt opornik. Na steni ob kapeli sled nerazločnih slikarij. V novi steno nad sedanjem kapelo je vzidanih več gotskih reber. Čer je ladja tako ozka, je skoraj bolj manjša

verjetno, da imamo ostanek romanske ladje, ki je bila pozneje kot prezbiterij povisana do višine prezbiterija. Na

Obokanje kažejo tudi oporniki ob ladjinem zidu ali fasadnih oglih.

KAMNICA -- ž.c.sv. Martina(pri Mariboru)

3.

Amon Karl, slikar iz Gradca, roj.1798, umrl 1843 pri sv. etru pri Mariboru, je s freskami poslikal cerkev v Kamnici.

J.Wastler:K.Lex.str.2.

Barokizirana gotska stavba s tremi poveznenimi nepravilnimi kupolami oboka, poslikane. Vzh. dve najboljše Laubmann, zap. dve iluzionistično naprednejši. Rasen dobro polihromiran in pozlašen vel. oltar s posnetkom Marije Celske nad njo slika sv. Martina, po mojem Strauss.

Oltar sv. Henjega telesa v ka eli na juž. strani ladje ima dobro sliko Zadnje večerje in odlične bele kipe angelov in sv. Izidorja. Po vsem Laubmannovo delu, če ne pa vsekakor eno najboljših baročnih del pri nas.

V kapeli sv. Hen. telesa je na steni vzidana plošča o zgodovini Kamnice: Kamnica je prastara župnija, ki se že 1.1093 omenja v listinah ... Gaumniz. L.1532 opustošijo Turki cerkev s okopališčem.

1535 21.10. jo zopet posveti lavant. škof Filip.

1654 se ustanove bratovščine svetega R. telesa si niso našli resa id zdišljiv

1745 . 1771 kot župnik je tu 1.1695 v Št. Lovrencu na Pohorju rojeni Jakob Kokl.

1746 preuredi dotlej gotsko cerkev v baročno. ovčarskihberg. obiskov avstrijskih povišen

1748 in 1753 jo slikata neznana slikarja. Dovoljno je da bo vsebovalo odnosno portret

1767 postavita gl. oltar in ornatice kiparja Jožef Holzinger in Widmann iz Maribora.

1751 povišajo prv otvi zvoni za grobovico

1769 ustoličijo Marijo velsko na oltar.

Na sev. steni visi slika ol.o. ca 50 x 70 (vis.) predstavljajoča M. vstop v tempelj. Mogočna komozicija, tirišen L. Mayer v spodnjem delu precej restavrirana.

V predprostoru zakristije ol.o. do kolen križ noseči Jezus v rdeči sukni in plavem plašču. Velikostribl. kot prejšnja. Utegne biti prav tako(dober!) Mayer.

Listine omenjajo kot vikarja l.1554 "achtigala Petra. L.1461 pa kaplana Georg
Ign.orožen: Das Dekanat Neukirchen, l.1893, str. 590.

Vizit. poročilo o cerkvi iz l.1528(str. 578)

L.1532 so Turki napadli c. in jo onečastili, zato jo je bilo ~~xxxm~~ treba na-
novo blagosloviti(str.579) Poročilo pravi, da so blagoslovili troje oltarjev
gl.oltar sv. Martina, na levi M.B., Ane ~~xxxmehxxetnikov~~, na desni sv.
Miklavža.

Tedaj so blagoslovili tudi pokopališče in dvoje zvonov.

V Strassburškem urbarju iz l.1545 pa je poročilo:..... So hat die Pharr 3
Filial zu Sannt Urban, zu Sannt Kunigundt vnnd zum hl. Kreutz....(str.580)

L.1695 so prestavili oltar sv. Augustina(laut Kirchenrechnung)
Vizit. protokol iz l.1703 pravi:" Altaria habentur 5, quorum summum in hon.
S. Martini errectum et consecratum est, 2.SS.Augustini et Luciae ante 7 annos
errectum et consecratum, 3.B.M.V. ante 5 annos inovatum, consecratum est,
4. S.Michaelis Arch. consecratum, 5.SS. Corporis Christi ante 9 annos errec-
tum, non consecratum.-Campanae tres omnes benedictae. Sacristia ante 5 circi-
ter annos noviter.....str.581.

Ign.Orožen: Das Bisthum und die Diözese Lavant, l.del,1875,
str.578 -580.

L.1874 je cerkev dobila nov Marijin tron, katerega je napravil domači
umetnik Jurij Šuček, pozlatar v Mariboru

Slov. gospodar, l.1874, str. 201.

Cerkev je bila prvotno zidana v gotskem slogu, očemer pričalo podporni stebri in šilesta okna, ki pa so sedaj večjidel zazidana ali predelana.

V prejšnjem stoletju je bila cerkev temeljito prenovljena ne glede na prvotni slog. Na vsh. strani priidana kapela Rešnj. Telesa je gotovo oznejšega datuma, ker se l.1697 imenuja nova kapela.

Cerkev ima 5 oltarjev: gl. oltar sv. Martina in trije stranski: Lucije, Mihuela, Rešnj. Telesa.

Prezbiterij in pol. cerkev je poslikal župnik Mihael Čuk pred pribl. 100 leti (koncem) Na enak način je neznan slikar preslikal še drugi del ladje. L.1868 je Brolo popravil slikarijo in nanovo poslikal kapelo Rešnj. Telesa. Trije zvonovi v zvoniku: najstarejsi je vlit l.160^v.

Most oltarja sv. Mihuela in Lucije sta morali ~~zaznemeknati~~ biti kapeli prve to stoječi kapeli bližu cerkve. Tako je kapela sv. Lucije stala na Lucijinem hribu, kjer se še sedaj vidijo ostanki zidovja. Pozneje so Lucijino podobo prenesli iz kapele v cerkev, kapela pa je razpadla.

L.1532 so Turki cerkev oskrunili, zato jo je lavant. škof Filip nanovo posvetil l.1535.

Ine Kamnice zasledimo že l. 1093. Iz neke listine, katero datira Kos "med letom 1096 in 1105", zvemo, da je Spanheimovec Hartwik, sin grofa Engelberta I., od l. 1105 do 1126 škof rezenski, še kot solnograški stolni prošt svetopavelskemu samostanu podaril pod pogojem užitka do smrti dvor in cerkev v Marki, in sicer v Kamnici s posestvi, podložniki, njivami, vinogradi in drugimi stvarmi, katere je podedoval na isti (severni) strani reke Drave. Iz navedenega pa sklepamo, da je imenovanji Hartwik cerkev v Kamnici seidal, ako je ni že po smrti svojega očeta Engelberta (+ l. apr. 1096) že obstoječe podedoval. Verjetno je, da je tudi Hartwik preskrbel svoji cerkvi župnijske pravice, fundiral pa župnije ni on, ampak solnograški nadškof s tem, da ji je odkaval "partem congram", potrebne dohodke in desetine. To se je zgodilo mnogo prej, kakor slišimo kaj o Mariboru. Tudi prej, kakor slišimo o jareninski župniji, več kakor 60n let je razlike. Zato pa smo že prej omenili naše prepričanje, da je prvotna tukajšna pražupnija obsegala tudi poznejšo jareninsko župnijo, kar nas tudi prepriča, ko si ogledamo zemljevid naših pražupnij in primerjam velikost drugih pražupnij z obširnostjo mariborske in jareninske.

Tudi naslov kamniške cerkve nas navaja k visoki starosti njeni. Cerkve, ki so posvečene sv. Martinu, spadajo k najstarejšim našim cerkvam - seveda so tudi izjeme.

M. Ljubša: Zemepisni razvoj sedanjih lavantinskih župnij na levem bregu Drave do Jožefa II.

ČZN. XIX. 1924. str. 67.